

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Зелено-леви фронт - Не даavimo Београд
10. фебруар 2026. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 10.02.2026

15⁰⁸

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	011-300/26		

ПРЕДСЕДНИЦА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 99. ст. 1. т. 7. и члана 107. ст. 1. Устава Републике Србије и члана 40. ст. 1. члана 40. ст. 1. т. 1. Закона о Народној скупштини и чл. 150. ст. 1. Пословника Народне скупштине подносимо **Предлог закона о изменама Закона о Народној скупштини.**

За представницу предлагача одређујемо народну посланицу проф. др Јелену Јеринић.

НАРОДНИ/А ПОСЛАНИК/ЦА

Радомир Лазовић

доц. др Биљана Ђорђевић

проф. др Јелена Јеринић

Роберт Козма

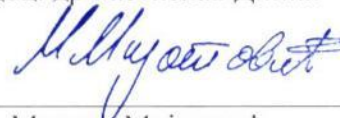
проф. др Ђорђе Павићевић

Наталија Стојменовић

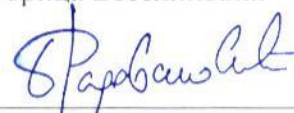
доц. др Растислав Динић

Марина Мијатовић

Добрица Веселиновић

Богдан Радовановић

ПРЕДЛОГ
ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

Члан 1.

У Закону о Народној скупштини („Службени гласник Републике Србије”, бр. 9/10), у члану 8. став 1. запета након речи: „одлуку” замењује се речју: „и”, а речи: „и аутентично тумачење закона” бришу се.

Члан 2.

У члану 40. став 2. тачка 2) брише се.

Члан 3.

У члану 53. став 1. тачка 9) брише се.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона налази се у члану 99 ст. 1. т. 7 Устава Републике Србије који предвиђа да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије и у члану 107. ст. 1 који предвиђа да право предлагања закона, других прописа и општих аката имају сваки народни посланик, Влада, скупштина аутономне покрајине или најмање 30.000 бирача. Устав такође, у члану 110. предвиђа да се о Народној скупштини доноси закон.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Аутентично тумачење закона од стране његовог доносиоца у савремено доба представља аномалију која је више својствена ауторитарним, него демократским правним системима. Институт аутентичног тумачења, тако, не постоји у правним системима држава са јаком судском влашћу, а посебно са развијеном уставносудском контролом. Иако је било својствено бившим југословенским републикама, чак се и њима напустило (нпр. 2023. године Уставни суд Хрватске утврдио је да аутентична тумачења нису у складу са уставом те државе).

Један од најпроблематичнијих аспеката аутентичних тумачења јесте њихово повратно дејство, и на тај начин непосредан утицај на судске и друге поступке који су у току као и чињеница да се пред Уставним судом Србије не може оспоравати уставност самих аутентичних тумачења, јер их Уставни суд не види као самосталне акте (в. нпр. одлуку Уставног суда IY-50/2001 од 5.06.2003. или решење Уставног суда бр. IYо-121/2007 од 17.9.2009. године).

Због тога су аутентична тумачења и била предмет очигледних злоупотреба у претходним годинама, те су преко њих практично мењани закони, без могућности да то буде непосредно оспорено. Од 2000. године на овамо, Народна скупштина усвојила је бројна аутентична тумачења од којих се овде издвајају само нека: усвојена су два аутентична тумачења Закона о високом образовању (2007. и 2015. године); аутентично тумачење Закона о спречавању корупције из 2021. чиме је потпуно неоправдано сужен круг јавних функционера; аутентично тумачење тзв. *lex specialis* за Генералштаб, у циљу прикривања коруптивних активности Српске напредне странке.

Иначе, Устав Србије не предвиђа уопште могућност усвајања аутентичног тумачења, већ је оно уређено Законом о Народној скупштини и Пословником Народне скупштине. Устав то не предвиђа, јер законодавац може у било ком тренутку да измени и прецизира закон који је претходно донет, а то могу да предложи и иницирају и они органи који примењују законе, у складу са Уставом прописаним процедурама.

У ранијем периоду, поднета је барем једна иницијатива за оцену уставности ових одредаба Закона о Народној скупштини, односно одредаба Пословник Народне скупштине, али се Уставни суд о њима до данас није изјаснио.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ОСНОВНИХ РЕШЕЊА

Предлаже се брисање свих одредаба или делова одредаба у којима се помиње аутентично тумачење закона.

Чланом 1. Предлога закона брише се аутентично тумачење из пописа аката које доноси Народна скупштина.

Чланом 2. Предлога закона брише се аутентично тумачење из пописа аката које предлажу народни посланици.

Чланом 3. Предлога закона брише се аутентично тумачење из пописа поступака које спроводи Народна скупштина.

Чланом 4. Предлога закона прописује се ступање на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. АНАЛИЗА ЕФЕКТА

Ефекти доношења овог закона односе се превасходно у враћању Народне скупштине у њене Уставом предвиђене оквире, односно у поштовању начела поделе власти како га одређује Устав Републике Србије и спречавају се додатне злоупотребе које су у претходном периоду чињене, између осталог и коришћењем механизма аутентичног тумачења.

V. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства је у буџету Републике Србије.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДБИ ЗАКОНА О НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

Члан 8.

Народна скупштина доноси: закон, буџет, завршни рачун, план развоја, просторни план, пословник, стратегију, декларацију, резолуцију, препоруку, одлуку; И закључак и аутентично тумачење закона.

Надлежни одбор Народне скупштине доноси акт којим се уређују јединствена методолошка правила за израду прописа, која надлежни органи примењују при изради предлога закона и других аката, које доноси Народна скупштина.

Акти из ст. 1. и 2. овог члана објављују се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Акт радног тела Народне скупштине објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”, у складу са Пословником.

Члан 40.

Народни посланик, у складу са законом и Пословником, има право да:

- 1) предлаже законе и друге акте;
- 2) ~~предлаже аутентично тумачење закона;~~
- 3) подноси амандмане на предлоге закона и других аката;
- 4) учествује у расправи и одлучивању о предлогу закона и других аката на седницама Народне скупштине и њених радних тела;
- 5) учествује у подношењу предлога за расписивање референдума о питањима која се уређују законом;
- 6) подноси предлог за образовање комисије или анкетног одбора;
- 7) подноси предлог за спровођење јавног слушања о питањима од јавног интереса;
- 8) предлаже измене и допуне предложеног дневног реда;
- 9) поставља посланичка питања;
- 10) учествује у подношењу интерпелације и предлога за гласање о неповерењу Влади или члану Владе;
- 11) одржава конференцију за новинаре у просторијама Народне скупштине;
- 12) предузима друге радње у вршењу посланичке функције, у складу са законом и Пословником.

Народни посланик који није члан одбора може да учествује у раду одбора без права одлучивања, у складу са Пословником.

Члан 53.

Поступци за доношење аката и други поступци у Народној скупштини су:

- 1) поступак за промену Устава;
- 2) поступак за доношење закона;
- 3) поступак за потврђивање међународних уговора;
- 4) поступак за доношење буџета Републике Србије и завршног рачуна;
- 5) поступак за доношење плана развоја и просторног плана Републике Србије;
- 6) поступак за давање претходне сагласности на статут аутономне покрајине;
- 7) поступак за доношење декларације, резолуције, препоруке и стратегије;
- 8) поступак за доношење Пословника и других општих аката;
- ~~9) поступак за аутентично тумачење закона;~~
- 10) поступак за доношење јединствених методолошких правила за израду прописа;
- 11) поступак за потврђивање и престанак мандата народног посланика;
- 12) поступци за избор и престанак функције;
- 13) поступак контроле над радом Владе;
- 14) поступак контроле над радом служби безбедности;
- 15) поступак за разрешење председника Републике Србије;
- 16) поступак за вршење надзора над радом државних органа, организација тела;
- 17) поступак давања одговора по захтеву Уставног суда;
- 18) поступак одлучивања о рату и миру и о проглашењу ратног и ванредног стања.

Поступци из става 1. овог члана, утврђени Уставом и законом, уређују се Пословником.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Народни посланици Радомир Лазовић, доц. др Биљана Ђорђевић, проф. др Ђорђе Павићевић, Роберт Козма, проф. др Јелена Јеринић, Наталија Стојменовић, Марина Мијатовић, Богдан Радовановић, Добрица Веселиновић, доц. др Растислав Динић.

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама Закона о Народној скупштини

Proposal of amendments to the Law on the National Assembly

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну саржину прописа,

/

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

/

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

/

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

/

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

/

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

/

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

/

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

/

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

/

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

/

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу.

/

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

/

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Не.

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

Не.